

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Karol Weitz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa I. Sp. z o.o. w K.
przeciwko E. P.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 19 grudnia 2019 r.,
zażalenia strony powodowej na wyrok Sądu Okręgowego w W.
z dnia 28 sierpnia 2019 r., sygn. akt XI Ga (...),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 października 2018 r. w sprawie z powództwa I. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. przeciwko E. P. o zapłatę kwoty 19 375,90 zł wydanym w postępowaniu uproszczonym Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo w zakresie kwoty 17 903,81 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 maja 2018 r. do dnia zapłaty i w pozostałym zakresie oddalił powództwo.

Na skutek apelacji obu stron od wyroku z dnia 19 października 2018 r. sprawa zarządzeniem z dnia 18 kwietnia 2019 r. została skierowana w Sądzie Okręgowym do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym.

Wyrokiem z dnia 28 sierpnia 2019 r. Sąd Okręgowy uchylił wyrok z dnia 19 października 2018 r. w całości i przekazał Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Sąd Okręgowy uznał, że w pierwszej instancji doszło do nierozpoznania istoty sprawy w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c., gdyż Sąd Rejonowy wydał wyrok w oparciu o wybiórcze dowody, nie przeprowadzając postępowania dowodowego w całości. Sąd Okręgowy podniósł, że proces stosowania prawa przez sąd polega na ustaleniu faktów relewantnych dla rozstrzygnięcia, opisanych hipotezami norm prawa cywilnego materialnego, które znajdują zastosowanie dla zgłoszonych roszczeń. Brak rozważań w tym zakresie prowadzić musi do niewyjaśnienia istoty sprawy. W efekcie zachodzi konieczność uchylenia wyroku oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, w przeciwnym razie strony pozbawione byłyby jednej merytorycznej instancji.

W dniu 9 września 2019 r. zażalenie na wyrok z dnia 28 sierpnia 2019 r. złożyła powódka. Zarzuciła naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. i wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecnictwie Sądu Najwyższego w stanie prawnym obowiązującym przed dniem 7 listopada 2019 r. utrwalone pozostawało stanowisko, że zażalenie określone w art. 394¹ § 1¹ k.p.c. jest niedopuszczalne w postępowaniu uproszczonym (por. postanowienia z dnia 26 lutego 2015 r., III CZ 7/15, OSNC 2015, nr 6, poz. 79, z dnia 17 kwietnia 2015 r., III CZ 15/15, OSNC-ZD 2016, nr 3, poz. 56, z dnia 23 marca 2017 r., V CZ 9/17, nie publ., i z dnia 15 grudnia 2017 r., III CZ 48/17, nie publ.). Na rzecz tego stanowiska podnoszono, że zażalenie, o którym mowa w art. 394¹ § 1¹ k.p.c., jest elementem apelacji pełnej, podczas gdy w postępowaniu uproszczonym przyjęto model apelacji ograniczonej. Różnice w założeniach między obu modelami sprawiają, że w wypadku apelacji pełnej pożądane jest poddanie kontroli wydawania przez sądy drugiej instancji orzeczeń kasatoryjnych, które w tym modelu są wyjątkiem. Względy te nie są aktualne w wypadku apelacji ograniczonej, w którym przesłanki wydawania

orzeczeń kasatoryjnych były ukształtowane odmiennie (art. 505¹² § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 7 listopada 2019 r.).

Ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1469 ze zm., dalej jako: „ustawa nowelizująca”) dokonano zmian przepisów o postępowaniu uproszczonym, w tym w zakresie regulacji apelacji w tym postępowaniu (uchylenie przepisu art. 505¹¹ k.p.c. i nadanie nowego brzmienia przepisowi art. 505¹² § 1 k.p.c.). Nie przesądzając wpływu tych zmian na model apelacji w postępowaniu uproszczonym, a tym samym na ocenę dopuszczalności w tym postępowaniu zażalenia, o którym mowa w art. 394¹ § 1¹ k.p.c., wskazać należy, że w niniejszej sprawie postępowanie uproszczone przeprowadzone zostało w instancji apelacyjnej według reguł obowiązujących przed dniem 7 listopada 2019 r., tj. przed wejściem w życie ustawy nowelizującej. Przed tym dniem wniesiono także zażalenie na wyrok kasatoryjny z dnia 28 sierpnia 2019 r. Oznacza to, że dla oceny dopuszczalności zażalenia na ten wyrok zastosowanie mają reguły stosowane w stanie prawnym obowiązującym przed dniem 7 listopada 2019 r. (por. także art. 9 ust. 4 ustawy nowelizującej).

Zażalenie wniesione w niniejszej sprawie podlegało wobec tego odrzuceniu z racji jego niedopuszczalności.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw